

når Danmark ikke længere har formandsskabet for EU?»

Begrundelse

I 2002 har regeringen 3 gange accepteret sådanne ordninger, selv om regeringen angiveligt er principielt modstander. Første gang til portugisiske svinebønder, anden gang til franske og italienske vinbønder og tredje gang til græske og spanske bomuldsproducenter. Hver gang med henvisning til formandsskabet. Ministeren har tidligere udtalt, at »nu var det sidste gang«, og at hun »ville lægge hovedet på blokken«. Derfor anser spørgeren det for afgørende, at regeringen efter formandsskabsperioden nu lever op til sine løfter og sine officielle synspunkter.

Svar (16/12 02)

Fødevareministeren (Mariann Fischer Boel): Det er regeringens principielle holdning, at statsstøtte skal begrænses mest muligt, og at det bør være EU-Kommissionen, der vurderer medlemslandenes statsstøtteordninger og disses forenelighed med EF-traktaten. Dette gælder også på landbrugsområdet.

Det er derfor også begrundet i helt konkrete omstændigheder, når Danmark i tidligere sager har undladt at modsætte sig, at Rådet imødekom de pågældende medlemslandes ansøgninger.

Danmark vil også fremover fastholde dette udgangspunkt og vil kun, hvis det er konkret begrundet i sagens helt særlige omstændigheder, undlade at stemme imod et medlemslands anmodning om statsstøtte. Det kan således ikke udelukkes, at der kan opstå helt ekstraordinære omstændigheder, der kan begrunde, at man ikke modsætter sig statsstøtte.

Spm. nr. S 1010

Til fødevareministeren (5/12 02) af:

Jørn Jespersen (SF):

»Vil ministeren oplyse, hvilken pris europæiske bomuldsproducenter modtager for deres bomuld?«

Svar (16/12 02)

Fødevareministeren (Mariann Fischer Boel): EU's støtteordning til bomuld er baseret på et system med producenttilskud. Støtten, der udbetales til egreneringsvirksomhederne, svarer til forskellen mellem en målpris (106,30 euro/100 kg) og verdensmarkedsprisen for ikke-egreneret bomuld (der er en spotpris, som Kommissionen fastsætter). Egreneringsvirksomhederne skal til gengæld betale bomuldsproducenterne en minimumspris, der er på 100,99 euro/100 kg.

Spm. nr. S 1011

Til fødevareministeren (5/12 02) af:

Jørn Jespersen (SF):

»Hvad er verdensmarkedsprisen for bomuld, som Kommissionen tager udgangspunkt i, når støtten skal beregnes?«

Svar (16/12 02)

Fødevareministeren (Mariann Fischer Boel): Verdensmarkedsprisen for ikke-egreneret bomuld fastsættes af Kommissionen med regelmæssige mellemrum. Kommissionen har senest den 11. december 2002 sat verdensmarkedsprisen til 27,833 euro/100 kg.

Spm. nr. S 1012

Til fødevareministeren (5/12 02) af:

Jørn Jespersen (SF):

»Hvordan har verdensmarkedsprisen på bomuld udviklet sig siden 1990 og frem til 2002?«

Svar (16/12 02)

Fødevareministeren (Mariann Fischer Boel): Ifølge Kommissionens oplysninger var prisen for egreneret bomuld hhv. 122,4 euro/100 kg i 1990, 119,4 euro/100 kg i 1991, 86,0 euro/100 kg i 1992, 89,4 euro/100 kg i 1993, 113,2 euro/100 kg i 1994, 153,1 euro/100 kg i 1995, 138,3 euro/100 kg i 1996, 152,2 euro/100 kg i 1997,